

на възростъ 90—годишень, прѣподобный
 Теоктистъ съ разколѣ тажко, и 6-тый вв.
 дойде да посѣти болныя и да му отдаде
 послѣдне-то си цѣлованіе; той прѣсѣда нѣ-
 колко дни въ тойзи монастырь да чака смър-
 ть-тѣ на своего дръгара и спостника за
 да го погребе; защо-то въ тѣзи си коле-
 сть съ сконча блаженный Теоктистъ Сеп-
 темвріа 3-го. Като съ извѣсти Анастасій
 Патріархъ за смърть-тѣ Теоктистова, и
 дѣто св. Евтимій былъ тамъ, найде причинъ
 за да го види, и здрависа, кое-то отдавно же-
 ладше. Тѣй отива и като видѣ 6-го, до-
 лови мѣ ржцѣ-тѣ цѣлѣваше ги дѣмажущицъ:
 сега ма сподоки Бога, честный отче, да цѣ-
 лѣнѣ тыя ржцѣ, и мое-то отколѣшно же-
 ланіе съ исплани; моля ти съ прочее да ѹ-
 милостивишь Бога за да ѹпази до край
 твое-то пророчество на менѣ, и писвай ми ча-
 сто съ наставленіе какъ да ѹправлявамъ Хри-
 стовѣ-тѣ черквѣ; а сватый отрече смиренно:
 Прости ма Владыко 6-тый, азъ съ моля на
 твое блаженство да ма помѣнѣвашъ въ мо-
 литвы тѣ си и пр. Слѣдомъ погрѣкохъ
 кѣпно честно-то тѣло на прѣподобнаго Теок-